67 JAARGANG No. 7906 DINSDAG 4 JULI 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Trage schaarbeweging van Noord-Koreaanse troepen rond Soewon

Amerikaanse mariniers komen in actie

Tokio. — MacArthurs hoofdkwartier deelt mede, dat drie Noord-Koreaanse colonnes de flank beoosten Soewon bedreigen. Eén colonne heeft Jongin bereikt acht kilometer ten Oosten van Soewon, een andere Koemiangdjan, 16 km. ten Zuid-Oosten van de stad, en de derde rukt 50 km. ten Oosten van Soewon op naar het Zuiden. Medegedeeld wordt, dat de Zuid-Koreanen het ten Oosten van Soewon gelegen knooppunt Itsjong nog in bezit hebben en een linie ten Noorden van Soewon. Versterkingen zijn naar het Noorden gebracht om te pogen de bedreiging van Soewon uit het Oosten af te wenden.

Noord-Koreaanse Yaks hebben Zuid-Koreaanse troepen ten Zuiden van het vliegveld Kimpo beschoten, waardoor kleine verliezen geleden werden. Ook zijn er nu en dan Noord-Koreaanse luchtaanvallen op het vliegveld en de verdedigers van Soewon.

Het communistische persbureau Nieuw-China meldt, dat het in het Noord-Koreaanse legercommuniqué is medegedeeld, dat Noord-Koreaanse eenheden op 1 Juli snel van uit de ongeveer 60 km ten Oosten van Seoel gelegen plaatsen Tsjwoentsjoen en Hongtsjoen naar het Zuiden zijn opgerukt, waarbij ruim 20 districten en 400 dorpen werden „bevrijd". Gemeld wordt, dat in de gebieden langs de Oostkust de Koreaanse „volkstroepen" hun opmars naar het Zuiden hebben voortgezet, nadat guerillatroepen zich bij hen hebben aangesloten.

Drie Noord-Koreaanse colonnes, die naar verluidt tanks en zware artillerie meevoerden, staken Zondag de Han ten Oosten van Seoel bij Kwangdjang over, hetgeen volgens MacArthurs hoofdkwartier een poging is om de Zuid-Koreaanse strijdkrachten af te snijden en te omsingelen voordat Amerikaanse versterkingen zijn aangevoerd.

Tokio. — MacArthurs hoofdkwartier heeft bekendgemaakt, dat een Amerikaanse lichte kruiser in de Koreaanse wateren nog zes Noord-Koreaanse marine-vaartuigen tot zinken heeft gebracht, waardoor deze kruiser in twee dagen in totaal elf Noord-Koreaanse oorlogschepen deed zinken. Een woordvoerder van het vooruitgeschoven Amerikaanse hoofdkwartier op Korea deelde mede, dat Soewon nog steeds in Zuidelijke handen is en de toestand aldaar „rustig."

AMERIKAANSE LUCHTACTIVITEIT

Tokio. — Tien superforten B-29 hebben het Noord-Koreaanse vliegveld Jonpo aangevallen. Amerikaanse jagers, bijgestaan door Australische Mustangs, hebben twee Noord-Koreaanse vliegtuigen van het type 1-A-7 en Yak neergeschoten, hebben 22 vrachtauto's vernield en 29 beschadigd. Een Amerikaanse bommenwerpers B-26 ging verloren; drie straalvliegtuigen F-80 werden door luchtdoel-artillerie licht beschadigd.

Londen. — Tass meldt uit Pyongyang, dat negen Amerikaanse vliegtuigen Zondag de Noord-Koreaanse hoofdstad met bommen en machinegeweervuur hebben aangevallen; het bureau meldt ook, dat een groot aantal bommen is uitgeworpen boven het plaatsje Sondon in het gebied van Hondoe in Noord-Korea en op Vonsan.

AMERIKAANSE VERSTERKINGEN GEMOBILISEERD

Manschappen

Tokio. — Maandag zijn de gehele dag onbelemmerd manschappen, wapens en ammunitie uit Japan naar Korea vervoerd.

Britse en Amerikaanse oorlogsschepen van de vloot in de wateren van het Verre Oosten hebben het patrouilleren langs de Oost- en de Westkust van Korea voortgezet zonder dat een bepaalde actie is uitgevoerd.

Washington. — De Amerikaanse marine heeft bekendgemaakt, dat „bepaalde eenheden van de grond- en luchtstrijdkrachten van het marinekorps in Californië opdracht gekregen hebben zich ter beschikking van MacArthurs hoofdkwartier te stellen. De manschappen zullen waarschijnlijk per schip vervoerd worden, hetgeen een reis van 15 dagen vergt. Een woordvoerder van de marine deelde mede, dat dit geschied is naar aanleiding van MacArthurs verzoek om versterking van de door hem in Korea ingezette grondstrijdkrachten; de maatregel is door Truman en de Verenigde stafchefs goedgekeurd. Het is nog onbekend hoeveel manschappen zullen worden gezonden. In het Californische kamp Pendleton zijn ongeveer 22.000 mariniers. De eerste vlootdivisie beschikt over drie gevechtsklare bataljons.

Washington. — Het ministerie van defensie heeft bekend gemaakt, dat de Amerikaanse regering eenheden middelzware bommenwerpers van het strategisch commando van de Amerikaanse luchtmacht opgedragen heeft zich naar het Verre Oosten te begeven. Dit zijn de eerste versterkingen van de Amerikaanse luchtmacht, die sinds het begin van de strijd in Korea naar het Verre Oosten worden gezonden; zij zullen uit Californië en de staat Washington vertrekken. Uit luchtmachtkringen wordt vernomen, dat 75 superforten B-29 zich bij het commando zullen voegen.

De 38ste Breedtegraad

Over deze meest geruchtmakende parallel ter wereld ontlenen wij de volgende gegevens aan Time:

„De 38ste breedtegraad werd door een afgematte vergadering op een hete nacht in Potsdam gekozen," zei een ambtenaar van het State Department vorige week. „Het is een lijn zonder enige politieke, geografische, economische of militaire betekenis. Maar Russen en Amerikanen konden het op die bijeenkomst eenvoudigweg niet eens worden over de vraag, wie wat zou bezetten. Eindelijk opperde een generaal de 38ste breedtegraad. En daarmee was de kous af."

Toen Japan zich over gaf, trok de Amerikaanse Luit. Gen. John R. Hodge met 72.000 man Zuid Korea binnen, terwijl Col Gen. I. M. Chistyakov met 100.000 man Noord Korea bezette. Verwacht werd, dat de beide generaals een geheel Koreaanse regering op zouden zetten, maar de Russen verlamden alle onderhandelingen. Zij eisten n.l., dat Koreanen, die tegenstanders van het Communisme waren, van de regering zouden worden uitgesloten. Toen de kwestie twee jaar op het dode punt gestaan had, legde de V.S. hem aan de Verenigde Naties voor. Rusland weigerde, waarnemers van de V.N. in Noord Korea toe te laten. In Mei van 1948 werden er in Zuid-Korea onder toezicht van een V.N. commissie vrije verkiezingen gehouden en werd de Republiek van Korea uitgeroepen. Het stevig gevestigde rode regiem in het Noorden eiste souvereiniteit over heel Korea op.

Zowel Amerika als Rusland trokken hun troepen terug. Beiden gingen er toe over ter plaatse legers te trainen. Het was bekend, dat het Communistische leger van het Noorden minstens 95.000 man sterk was en uitgerust met zware artillerie, tanks en vliegtuigen.

Het zuidelijke leger, dat door de Amerikanen getraind werd was numeriek van ongeveer gelijke sterkte als het noordelijke en begon kort geleden een goede indruk te maken op de Amerikaanse adviseurs. Maar het had praktisch geen militaire vliegtuigen of tanks. Naar verluidt, had de een of ander gedacht, dat ze toch niet nodig zouden zijn.

DE FAKIR EET EN GAAT TROUWEN.

Rijssel — De 40-jarige fakir Burmah heeft een nieuw wereldrecord vasten gevestigd van 53 dagen en een uur. Burmah heeft sinds 4 Mei in een glazen kist met twee pythons en tientallen adders gevast. Hij stapte gisteren uit zijn kist maar at nog niet direct iets. Burmah is er trots op het onlangs door zijn Duitse rivaal Willy Schmitz gevestigde record met een uur gebroken te hebben. „Ik wist al direct, dat ik het zou winnen", aldus de fakir.

Meer dan 2000 toeschouwers hieven een gejuich aan, toen Burmah de verloving met zijn 30-jarige Franse secretaresse Zusanne Pottier bekend maakte. Zij zijn van plan over enkele maanden te trouwen.

Alle adders hebben in de loop van de 53 dagen, die Burmah gevast heeft het loodje gelegd. Een python is er slecht aan toe. Burmah verklaarde echter, dat hij hem wel weer zou bijwerken. De tweede python sliep vredig. De glazen kist werd in de drukte, veroorzaakt door de toeloop van vele belangstellenden, opengelaten. De pythons maakten echter van de gelegenheid geen gebruik.

Tijdens zijn vasten rookte Burmah 730 sigaretten. Schmitz rookte er 2.630.

Voordat de Russelse fakir met zijn verloofde in een auto stapte, zwaaide hij naar de menigte en verklaarde het erg prettig gevonden te hebben onder de belangstelling van zulke vriendelijke mensen gevast te hebben.

De verhuizing van het Kransje ging niet door

Bestuursvoorstel Chr. School werd aangenomen

Motie Geerman tegen Gorsira vloog er door

Gisteravond kwamen de Staten in vergadering bijeen om zich uit te spreken over de door het Bestuur gedane stappen met betrekking tot het voorstel Jonckheer, dat aan de Protestantse School ruimte wilde geven in het „Kransje", opdat de school aan de Frederikstraat haar oorspronkelijke bestemming voor het openbaar onderwijs kon behouden. Tijdens de rondvraag werd „eventjes" de motie van Geerman, gericht tegen het beleid van de heer Gorsira, met 12—7 stemmen aangenomen, debat was er niet bij, er werd alleen maar gestemd, waarbij de DP fractie met de heren I. C. Debrot, Dussenbroek, Croes en Yrausquin tegen stemden. De mr. dr. had de zaal verlaten, terwijl de heer Gerharts niet aanwezig was.

De schoolkwestie

Daartoe uitgenodigd opende de heer **Sprockel** de debatten met te verklaren, dat het voorstel om de Bev. registers enz. over te plaatsen naar het oude CSC gebouw niet mogelijk was. Dit besluit was gevallen na een onderhoud, dat de heer Sprockel had met DOW's ir. Schoorl. Het quarantaine gebouw kon ook niet in aanmerking komen, daar in dit gebouw vertrekken waren bestemd voor werkplaatsen, enz., voorts wonen er twee families in en het bovengedeelte kon niet verbouwd worden. Het Bestuur meende dan ook zijn voorstel te moeten handhaven.

De bewering van de heer Kroon, dat het Bestuur van een „mug een olifant" zou maken, moest spr. verwerpen en de heer Sprockel noemde de voordelen op van het bestuursplan, de lessen kunnen op tijd beginnen, de leerlingen hebben ieder een plaats op school en de ouders zijn tevreden gesteld, omdat zij hun kinderen naar die scholen kunnen sturen, welke zij prefereren. Voorts kostte het plan van het bestuur geen geld. Wel kon hij de toezegging doen, dat, om aan de slechte behuizing van de kleuters van de W. de Zwijgerschool enigermate tegemoet te treden, een klas van de school aan de Frederikstraat bestemd zou worden voor kleuteronderwijs. Het Bestuur heeft gestreefd naar een soepele oplossing van de moeilijkheden, aldus spr.

Het lid Kroon niet bevredigd

De heer **Kroon** was niet tevreden, zo had hij nog geen antwoord op de vraag gehad of het Kransje geschikt was voor een school of niet. Uit het feit, dat het bestuur zich niet eens de moeite heeft getroost het voorstel van de heer Jonckheer ernstig te bestuderen, leidde hij af, dat het Bestuur een bepaald vooroordeel had en bezig was met het Openbaar Onderwijs de nekslag te geven. Hierna besprak de heer Kroon uitvoerig de ingekomen brief van de Oudercommissie van de Joan Mauritsschool.

De heer Kroon meende uit deze brief te mogen afleiden dat de cijfers van het Bestuur niet juist waren.

Repliek Sprockel

De heer **Sprockel** wenste iets recht te zetten, hij had in het plan van de heer Jonckheer een concreet voorstel gezien, dat o.m. behelsde te onderzoeken of het Kransje naar het oude CSC gebouw zou kunnen worden overgeplaatst. Spr. verklaarde nog naar andere middelen te hebben uitgezien, maar het heeft niet mogen baten. Dat het bestuur het openbaar onderwijs ten behoeve van het bijz. onderwijs de nekslag zou geven, noemde spr. bezijden de waarheid.

Hij merkte voorts nog op, dat de heren, die zich nu tegen het bestuursvoorstel keerden, indertijd tegen de belastingverhogingen hadden gestemd en nu ineens zo royaal voor de dag kwamen door een voorstel in te dienen, dat èn niet doelmatig was èn buitendien vele extra kosten met zich mee zou brengen. De beschuldiging als zouden de cijfers niet juist zijn, wierp spr. van zich, de cijfers waren wel betrouwbaar en samengesteld door een ter zake kundige en betrouwbare ambtenaar, dat de toestand op onderwijsgebied een chaos zou zijn bestreed hij evenzeer.

Jonckheer in het debat

De heer **E. Jonckheer** bestreed het argument van het stemmen tegen de belastingverhogingen. Hij verklaarde nadrukkelijk, dat de DP tegen de belastingverhogingen had gestemd, omdat zij (de DP) gelden door de gemeenschap opgebracht, niet wenste te gebruiken voor ambtenaren, die verkeerde inlichtingen aan de sta-

Apostolisch delegaat van Korea in Britse Ambassade

Korea. — De r.k. apostolisch delegaat in Korea, mgr. Patrick Byrne, en zijn secretaris, pater Booth, zouden toevlucht gezocht hebben op de Britse legatie in Seoel, waar de Britse gezant, kapitein Holt, met twee leden van zijn staf gebleven is.

20.000 RODE CHINEZEN NAAR HET NOORDEN?

Hongkong. — Volgens een hier ontvangen bericht uit Kanton is de Chinese communistische generaal Lin Piao, die het eiland Hainen veroverde, bezig 20.000 man van zijn troepen naar Mandtsjoerije over te brengen.

Het AFP meldt, dat Tsjiang Kai-sjek op een bijeenkomst van hooggeplaatste Kowintang-persoonlijkheden verklaard heeft, dat het bekend was, dat in het geheim een grote Chinese, communistische troepenmacht naar Korea werd overgebracht.

Washington — Lincoln White, de woordvoerder van het State Department, heeft verklaard, dat er op het ministerie niets bekend is van troepenbewegingen van Chinese communisten langs de grens van Mandsjoerije (Maandagavond werd gemeld, dat 20.000 dezer troepen naar Mandsjoerije waren overgebracht.

„U WORDT RECHTSTREEKS IN DE STRIJD BETROKKEN".

Auckland — Twee Nieuw Zeelandse fregatten zijn naar de wateren van Korea vertrokken. „U wordt rechtstreeks in de strijd ter zee betrokken", zo zeide de commandant van de marine-basis te Auckland tot de bemanning.

CHINESE COMMUNISTISCHE PARTIJ GEZUIVERD.

Londen — „Tass" meldt, dat de Chinese communistische partij gezuiverd zal worden volgens een besluit van het centrale partijcomité. Deze zuivering vindt plaats hoofdzakelijk onder de leidende partijleden.

De desbetreffende resolutie verklaart, dat het merendeel der nieuwe partijleden een gebrek aan politieke standvastigheid, discipline en opleiding vertoont en dat zelfs onder de partijleiders verwaandheid voorkomt.

Recht tot het hart

Niet zozeer de onwetendheid der mensen doet kwaad, maar dat ze zoveel verkeerd weten.

het nieuws van vandaag

Efficiëntie van administratie is een levensbelang voor onze gemeenschap. Zo goed als geen enkel groot-bedrijf kan bloeien of zelfs maar blijven bestaan zonder efficiënte leiding, zo kan ook de administratie van de Nederlandse Antillen niet straffeloos zakken beneden het peil van een efficiënt en economisch beheer. Zelfs eist de gemeenschap groter zorg, naarmate ze groter belangen vertegenwoordigt: met een bedrijf is slechts het belang der aandeelhouders, maar met de Staat het algemeen belang der burgers gemoeid.

Het is dus wel noodzakelijk verschillende mogelijkheden voor een efficiënter administratie te overwegen in de hoop dat de gedane suggesties ook de aandacht zullen krijgen, die zij, gezien de dringende behoefte aan verbetering, verdienen en dat ze, als ze nuttig bevonden worden, ook in de praktijk worden gebracht door degenen die daar voor staan. Aan ons Statencollege de taak, hier op aan te dringen en controle te oefenen op de uitvoering er van.

Om te beginnen zouden wij nog even terug willen komen op de noodzaak van het kweken van een Reserve-fonds. Platzak kunnen wij de eventualiteiten van de toekomst niet met een gerust hart tegemoet zien. Als ons hart gerust is, wanneer in deze vette jaren alle inkomsten per omgaande als uitgeven de raam uitvliegen, dan is dat omdat wij als struisvogels het hoofd in het zand gestoken hebben. Ons hart is gerust, niet omdat er geen kwade mogelijkheden zijn, maar omdat wij ons zelf kunstmatig beletten ze te zien. Zulk een rust is natuurlijk onverantwoord, zeker bij het Bestuur van een land.

Er moet een Reserve-fonds komen. En dit vooralsnog uitsluitend aangewend voor het op peil brengen van het Pensioenfonds, zodat Extra uitkeringen overbodig worden. Daarbij moeten de bepalingen, die het besteden van gelden uit het Reserve-fonds omschrijven, veel strikter worden opgesteld dan met het thans ter ziele zijnde fonds het geval was, zodat de willekeur bij het besteden er van, waar wij in het verleden getuigen van waren, in de toekomst onmogelijk wordt.

De wettelijke bepalingen moeten zo geformuleerd zijn,

Begroting 1951

dat deze gelden niet meer aan publieke werken van belang voor de eilanden opgemaakt kunnen worden. Een Reservefonds is bestemd voor de kwade dag. Voor het op gang houden van de economische machine in tijden van malaise. Voor werkverschaffing in tijden van werkeloosheid. Het is een fonds voor het gehele Staatsdeel en moet dus nooden lenigen, die alle eilanden betreffen, niet desiderata vervullen van één enkel eiland.

Dit deel moet zó accuraat omschreven worden in de wettelijke bepalingen betreffende het Reserve-fonds, dat „wilde" uitgaven gelijk in het verleden geschiedden, in het vervolg door de wet zelf voorkomen worden.

„Wilde" uitgaven zijn immers een twee-snijdend zwaard. Enerzijds besteden zij in tijden van voorspoed het geld, dat in tijden van tegenspoed niet gemist kan worden en anderzijds veroorzaken zij, door te veel geld in roulatie te brengen een inflatie of waardedaling er van.

Deze uitgaven worden immers gedaan voor meer publieke werken dan door de posten van de begroting worden gedekt. Meer werken vragen echter meer arbeidskracht. Grotere vraag maakt de arbeid duur en zo wordt met het geld, dat vandaag tot overvloed dient en morgen noodzakelijk kan zijn voor baarlijk levensonderhoud van de arbeiders, vandaag veel minder gedaan voor de gemeenschap dan morgen, wanneer het geld duur, en materialen en arbeid goedkoop zijn.

De noodzaak van een Reserve-fonds, maar meer nog, de noodzaak van een wijs beheer en beheerste besteding er van, zouden wij met de meeste aandrang in de aandacht van het Bestuur willen aanbevelen.

ten verstrekten. Voorts was spr. van mening, dat men de Staten niet bang behoefde te maken met extra onkosten. Het zenden van een delegatie naar Holland kost toch ook een slordige 20 mille, waarom dan niet wat onkosten gemaakt voor een onderwerp als bijzonder onderwijs. Zijn voorstel verduidelijkte de heer Jonckheer nogmaals door te verklaren, dat hij niets anders gevraagd had dan te onderzoeken of het Kransje voor school te gebruiken is.

Het bestuur heeft onderzocht of het Kransje ondergebracht kon worden in het gebouw van de CSC. Dat was, aldus de heer Jonckheer, mijn vraag niet. De heer Bartels Daal heeft een bepaald gebouw op het oog, aldus deelde de heer Jonckheer mede. Hij zou alsnog de vraag beantwoord willen zien of het Kransje geschikt is of niet.

En nogmaal het Ed Kroon

De heer Kroon wist dat hij voor een verloren zaak pleitte, doch voelde zich verplicht te wijzen op de politieke konhandel, die in deze zaak bedreven werd. In dit verband deelde hij mede, dat de motie van de heer Geerman geen doorgang kon vinden, omdat de heer Amelink, kennelijk teleurgesteld was, wijl de heer Gomez een redelijk voorstel van de heer Jonckheer ondersteunde. Daarom wenste hij niet deel te nemen aan stemming over de motie, zodat het quorum verbroken werd.

Inspecteur Goslinga, geestverwant van de heer Amelink, zag hij als de man achter de schermen, die op zijn beurt weer

DELEGATIE IN NEDERLAND VERWACHT

's-Gravenhage. — De delegatie van Statenleden der Nederlandse Antillen zal — aldus is in Den Haag bekendgemaakt — op 6 Juli om half acht 's morgens op Schiphol arriveren voor overleg met de commissie van voorbereiding der Interimregeling van de Tweede Kamer, welke bestaat uit de Kamerleden Romme (voorzitter), Meijerink, De Kort, Vonk, Stufkens, Schermerhorn en Van de Wetering. Prof. Schermerhorn zal wegens verblijf in het buitenland niet deelnemen. Als algemeen rapporteur fungeert de commiesgriffier van de Tweede Kamer, mr. De Nerée tot Babberich. Het overleg zal beginnen Vrijdagavond op 7 Juli en zo nodig op 8 Juli worden voortgezet. Vrijdagavond biedt de voorzitter van de Tweede Kamer, dr. L. G. Kortenhorst, een maaltijd aan. Het wetsontwerp zal worden behandeld Dinsdag 11 Juli om één uur des middags.

„gedekt" werd door de heer Sprockel, lid van het CAB.

Ook had hij vele leden gesproken, die het met zijn voorstel wel eens waren, maar die hem hadden medegedeeld, „ach, wij kunnen niet anders". Voorts deelde de heer Kroon mede, hoe de heer Kwiers hem had verteld, dat inspecteur Goslinga Kwiers had aangeklampt met het partij program van de NVP in zijn hand en Kwiers opmerkzaam had gemaakt op het feit, dat de NVP de gelijkstelling van onderwijs in haar programma had staan en dus in ieder geval vóór de school diende te stemmen.

De heer Kroon verweet vervolgens het bestuur misbruik te maken van de omstandigheid, dat de Staten in zich verdeeld waren.

De Heer Amelink

De heer Amelink achtte het debat onzakelijk, maar nu zag hij, daar het voorstel van de heer Jonckheer niet aangenomen zou worden, de ware bedoelingen van de DP leden.

Spr. zag ook, dat er van alles werd bijgesleept, dat met de zaak in feite niets te maken had. Wanneer de delegatie ƒ 20.000 kost, waar blijft dan de consequentie van de DP leden, die toch zelf ook meegaan en dus mede verantwoordelijk zijn voor de verkwisting? Laten zij dan thuis blijven, oordeelde de heer Amelink. Dat hij alleen het quorum kon verbreken in een aantal van 20 statenleden, vond de heer Amelink wel was kras. Een feit is, aldus de heer Amelink, dat de NVP wel, dat de D.P. de gelijkstelling niet als programma punt heeft.

Uit een passage uit de brief van de oudercommissie meende

de heer Amelink zelfs te kunnen afleiden, dat de DP bijzonder onderwijs niet nodig acht, wanneer er goed openbaar onderwijs wordt gegeven.

Kroon repliceert

De heer Kroon trad onmiddellijk in het geweer en tartte de heer Amelink te bewijzen, dat de DP tegen bijzonder onderwijs zou zijn. De DP is voor het Bijzonder Onderwijs, maar bij de huldiging van dit principe mag het Openbaar Onderwijs niet de dupe worden. Dat de heer Amelink uit de brief van de oudercommissie meende te moeten afleiden, dat de DP tegen het Bijzonder Onderwijs was, vond spr. toch wel wat gortig. Tenslotte is de DP niet verantwoordelijk voor de inhoud van die brief van de oudercommissie, die zich in een dergelijk adres tot een ieder kan wenden.

Gomez giet olie op wonden.

De heer Gomez vond het jammer, dat de debatten zo'n onaangename toon kregen en vond dat men deze ook niet op wetenschappelijk niveau hield. Spr. zag het voorstel van het bestuur louter als een doelmatigheidsvoorstel, hij constateerde uitdrukkelijk dat alle kinderen op tijd naar school kunnen gaan, dat ieder kind ook een plaats kreeg en dat de ouders hun kinderen naar die school zouden kunnen zenden, welke zij zelf voor hun kinderen nodig achten. Voor het feit, dat geen extra kosten gemaakt behoefden te worden, was spr. ook zeer gevoelig. Het bestuur was, naar sprekers mening, dilligent en prudent opgetreden, de beschuldiging als zou het bestuur nalatig geweest zijn, kon de heer Gomez niet aanvoelen.

Hij was voor het voorstel Jonckheer geweest om alle schijn te vermijden, dat bij het niet in overweging nemen van dit voorstel, de zaken zouden ontaarden in het probleem: vóór of tegen bijzonder onderwijs.

Uit de debatten kan de bedoeling soms niet scherp blijken. Ook spr. was de mening toegedaan, dat het voorstel van de heer Jonckheer de bedoeling had het Bestuur te vragen of het Kransje geschikt is was voor school.

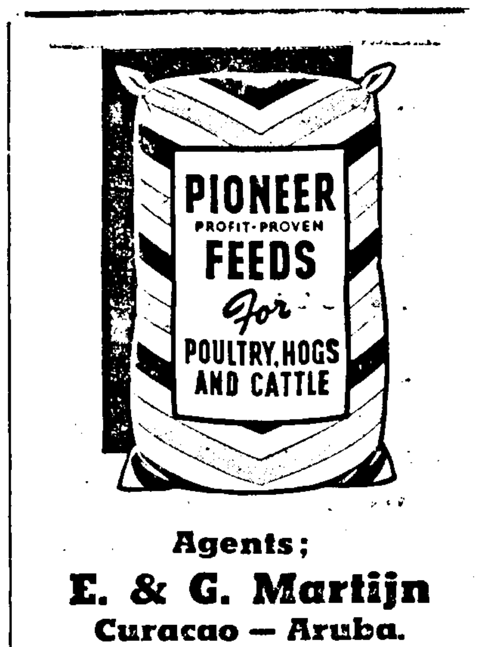
Dat er gesproken kon worden van een verwaarlozing van de zijde van het bestuur meende mr. dr. da Costa Gomez te moeten verwerpen. De argumenten van het Bestuur om bij dit voorstel te moeten persisteren stelde hij tegenover de argumenten van de DP, die niets met doelmatigheid te maken hebben. Wanneer men durft te beweren, dat de overgelegde cijfers niet juist zijn, dan dient men tegen de betrokken persoon, die deze cijfers heeft geproduceerd, een motie van wantrouwen in te dienen, ook al is hij lid van een demissionair CAB. Tenslotte hoopte spr. van het bestuur een plan te zien, waarin definitieve voorstellen worden gedaan, om het schoolruimte probleem op te lossen.

Kroon en Kwiers

De heer Kroon ging nog even op het verweer van de heer Gomez in, waarna de heer Kwiers mededeelde, dat hij met het voorstel Jonckheer niet accoord kon gaan. De NVP, aldus spr. heeft de gelijkstelling van het bijzonder onderwijs in haar program staan en wenst haar program tot uitvoering te brengen. De argumenten van het Bestuur om het gebouw aan de Frederikstraat te bestemmen voor de Prot. school waren zijns inziens gerechtvaardigd en hij had geen redenen te twijfelen aan de juistheid van de door het Departement overgelegde cijfers.

Sprockel

De heer Sprockel kwam in het debat nog even terug op hetgeen de heer Jonckheer naar voren had gebracht. Spr. had het voor-

stel van de heer Jonckheer als een concreet voorstel gezien. Misschien dat het Kransje wel geschikt is, maar in ieder geval duurde een en ander te lang. Ook heeft hij nog een plan overwogen om de Bev. Registers over te plaatsen naar het Fortplein, maar de heer Schoorl had de kosten daarvan op ƒ 60.000 geschat. Ook is hij Maandagmiddag nog naar een huis gaan kijken van shon Cai Winkel, maar ook dat kon niet aan het gestelde doel beantwoorden.

Spr. kon met de hand op zijn hart verklaren, dat hij zijn uiterste best gedaan heeft. De cijfers werden samengesteld door de heer van As, een man, in wiens onkreukbaarheid de heer Sprockel onvoorwaardelijk geloofde.

Jonckheer zwaait met bewijzen

De heer Jonckheer zwaaide met een enveloppe en deelde mede, dat de inrichting van het Kransje als school niet méér zou kosten dan ƒ 15.000.— en in die enveloppe zouden dan de bewijzen zitten.

De heer Eman wenste stemming en deelde nog mede dat er geen Openbaar Onderwijs bestond, alle scholen waren bijzondere scholen, in zijn jeugd kende men alleen het onderscheid Katholiek Onderwijs en niet-katholiek onderwijs, hetgeen gelijk stond met protestants onderwijs. De Protestantse gemeenschap heeft recht op die school en dus zou hij zijn stem aan het bestuursvoorstel geven.

De Bewijzen

De heer Gomez was nieuwsgierig geworden door het zwaaien van die gele enveloppe en vroeg de heer Jonckheer of hij zijn bewijzen kon tonen. Hierop had de heer Jonckheer zitten wachten en triomfantelijk deelde hij mede, dat hij bij een aannemer was geweest, die voor ƒ 15.300.— het Kransje zou inrichten tot een noodschool met 5 leslokalen, onderwijzers kamer, wasbakken, verlichting enz. En het zou in ruim een maand klaar kunnen zijn ook. De heer Jonckheer voegde er nog aan toe, dat de DP nooit of te nimmer beweringen deed, wanneer die niet door feitenmateriaal kan worden gestaafd. Spr. zou het van het bestuur hebben gewaardeerd indien — al was het maar formeel — het deze stappen ook ondernomen had.

De heer Sprockel deelde hierop mede dat hij met de heren Schoorl, Bartels Daal, Hollander en v.d. Putten deze materie had behandeld en dat de kosten worden geraamd op 50.000 en dat het onmogelijk was dat men vóór September klaar zou kunnen zijn.

Motie-Braam redivivus

Hierna wilde de heer Braam zijn motie, die hij tijdens de vorige vergadering had ingetrokken weer in stemming brengen. Deze motie beoogde het oude CSC gebouw in te richten voor een school voor Prot. Chr. Onderwijs en tevens geld op te brengen op de begroting 1950 voor het bouwen van een definitieve inrichting voor dit onderwijs. Deze motie werd met de heren van de DP en Yrausquin voor en de overige heren tegen, met uitzondering van de heer Marchena, die afwezig bleek te zijn, verworpen.

Hierna vroeg Braam gelden op de begroting te plaatsen voor die definitieve school; het bestuur zegde toe dit in overweging te willen nemen.

Het bestuursvoorstel, dat vervolgens in stemming werd gebracht, werd met 15—5 aangenomen, tegen stemden de D.P., Yrausquin en Plantz.

Bij de rondvraag kwam de motie Geerman, welke wij in onze editie van Vrijdag publiceerden, in behandeling. Er volgden geen debatten, de heer Gomez onttrok zich van de stemming, de motie werd met 12—7 aangenomen. Tegen stemden de DP-fractie, Yrausquin, Croes, dr. Dussenbroek en mr. Debrot. Voor stemden de UNA leden Amelink, Tromp en de gehele coalitie minus Gomez.

De heer Henny Eman deelde mede, dat hij „waarschijnlijk" niet naar Holland zou gaan. Hierna sloot de voorzitter de vergadering.

CURACAO

KWARTSZ EXIT!

Naar mij vernemen heeft de heer W. Lampe voor een functie in het CABB moeten afzien. Dit aftreden houdt n.l. verband met de door ons blad reeds eerder gedane mededeling, n.l. dat het ambt van notaris onverenigbaar is met dat van het CAB. Een opvolger werd niet genoemd, temeer niet, daar wij vernemen dat de kabinetsformateur mr. L. C. Kwartsz zijn kabinetsopdracht zou hebben teruggegeven.

MET ZIJ VIJVEN OP REIS

Zoals wij in ons Staten verslag van Zaterdag reeds melden, was het lang niet zeker dat de Arubaanse afgevaardigde, Henny Eman, naar Nederland zou meegaan.

Wij vernemen thans, dat de heer Eman besloten heeft geen deel uit te maken van de delegatie, hij ziet tegen de vliegreis op. Nader vernemen wij nog, dat zijn plaats niet door een ander zal worden ingenomen, zodat de delegatie uit 5 personen bestaat.

C.S.C. KAART WEDSTRIJDEN

De uitslagen van de gisteren in de CSC club georganiseerde kaartwedstrijden luiden als volgt:

Bridge: hoogste score, mevr. Romelia Henriquez-mevr. Bottina Landsberg, slam: mej. Lola Schrils-mevr. Senior Bloch.

Canasta: voor de laagste score mevr. Lucile van Kesteren, voor de hoogste score, mevr. H. v. d. Ree.

Rummy: mevr. Norma Moreno voor de laagste score; mevr. Hilda Capriles voor de hoogste score. Het club-spel werd gewonnen door mevr. IJsenveld en mevr. Carmen Pieters, beiden met de laagste score. In de domino klasse waren het P. Maal en Isidore Pinedo die met de laagste score als overwinnaars uit het strijdperk traden.

GRAN REVISTA MUSICAL.

Onder beproefde leiding van Romualdo Hanst zal op 11 Juli a.s. in het Roxytheater een Gran Revista Musical worden gehouden. Het programma vermeldt het optreden van het kwartet Jumorie o.l.v. Oscar Jimenez, Torres en Rackamy met een nieuw repertoire, Jorono en Juanchon zijn ook van de partij. De muzikale medewerking is in handen van de conjunto Ases del Ritmo, de Hawaiian Syncopaters met zang van Estrella Hanst en Marie Rach, Tipico Moderno met medewerking van Arsenio Rodriguez en conjunto Cristal. Ook Otti Fraay en Vilma prijken op de rol evenals Juancho en Candelaria. Onder de titel „Esta si es cheque" belooft het weer een echte Curaçaose avond te worden.

DE UIL IN HET MUSEUM.

In de tuin van het museum toeft het symbool der wetenschap, een uil. Eens leefde deze uil in de wijde vrijheid van het landgoed Savonet. Men zal trachten deze Palu Bruha in het leven te houden, doch uilen-insiders zeggen, dat dit wel heel moeilijk zal gaan.

En nu vraagt het Museumbestuur, vooruit lopend op het resultaat van leven of dood, of er iemand onder onze lezers schuilt, die dit beest kan opzetten. Uiteraard dient dit opzetten te geschieden, indien de uil de kraaienmars mocht blazen.

BESTELAUTO KANTELDE.

Gisteren vond ter hoogte van de nieuwe weg naar Cherasile een aanrijding plaats tussen een autobusje en een bestelwagen. Na de aanrijding kantelde de bestelwagen om. De oorzaak was dat de bestelauto plotseling rechts afsloeg en dat had de bestuurder van het autobusje niet zo gauw gemerkt. Er was grote materiële schade.

R.K. PADVINDSTERS VIEREN FEEST VAN MARIA VISITATIE.

Voor de tweede maal vierden de padvindsters dit feest. Ditmaal een buitendag op Barber.

Na in de kerk van Santa Familia de H. Mis te hebben bijgewoond, kwamen zij ongeveer half tien op Barber aan. Algemeen ontbijt waarna de mooie openings-ceremonie, die begon met het padvindsters-gebed.

Toen begon het vrolijke gedeelte van de dag met een spannende slagbal wedstrijd tussen een elftal van beide groepen. De Elisabeth groep bleek beter getraind te zijn en won verdiend van de Jeanne d'Arc groep. Daarna een toespraak van de aalmoezenier, waarna zang, en gemeenschappelijke lunch.

Na de lunch kreeg elk vendel een opdracht om iets voor te dragen. Wij hebben echt gelachen om het resultaat.

De wedsrijden, die daarna volgden in zaklopen, hardlopen, driebenen race en Siamese tweeling gaven ook aanleiding tot grote hilariteit.

Daarna was er uitreiking van de prijzen en kreeg men als aandenken een prentje. Om vier uur werd er gesloten met de schakelspreuk.

IN HET KORT.

• De minimum temperatuur was 30,3° C (86,6° F), de minimum temperatuur daarentegen was 24,8° C (76,7° F). • Er was gisteren maar één lichte aanrijding, vier processen verbaal werden uitgereikt aan verkeersovertreders. • In de Emmaschool op Pietermaai heeft men getracht binnen te dringen, een ruit werd verbrijzeld, doch er werd niets vermist. • Een vrouw N deed aangifte van (vermoedelijke) diefstal van ƒ 100.—

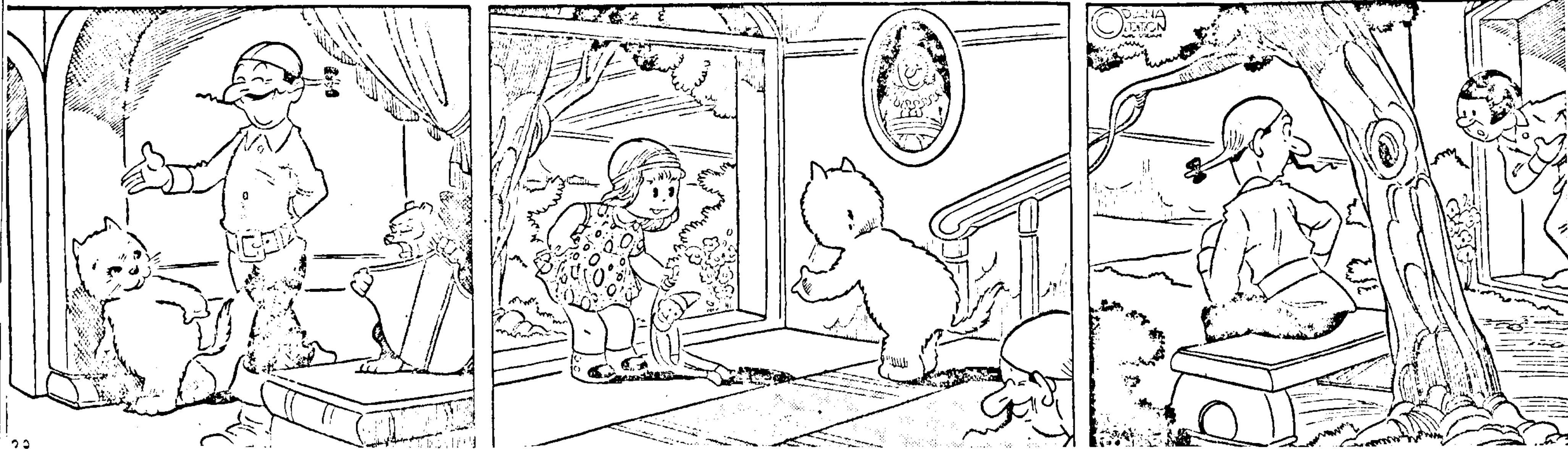
174 Jaar onafhankelijk

Heden is het 174 jaren geleden, dat de Verenigde Staten van Amerika hun onafhankelijkheid erlangden en hun plaats innamen in de rij der vrije volken. In deze tijdsperiode nam deze onafhankelijke Vereniging der Staten zulk een enorme vlucht, vooral op economisch gebied, dat zij heden is: de grootste wereldmacht. Er is slechts één macht, die daar tegenover staat en dat is de Vereniging der Sovjet Republieken. Op dit ogenblik staan deze twee machten, ieder met hun eigen aanhang, zeer scherp tegenover elkander en op het punt van oorlog. Slechts vrees schijnt beide partijen nog tegen te houden. Vrees voor een enorme wereldcatastrofe, waarbij een of wellicht beide partijen zich zelf practisch zullen vernietigen.

Verheugd zijn wij, ondanks dit alles, op deze dag, dat de U.S.A. de onafhankelijkheid viert, omdat zij de enige macht zijn, die — alhoewel zelf verre van smetteloos — het verderfelijk communisme met succes kunnen bestrijden. In de loop der eeuwen kwamen en gingen er wereldrijken ten onder. Elk rijk speelde zijn rol in het plan der voorzienigheid. Nu is het de U.S.A., die een rol te vervullen heeft, waarvan het lot der wereld voor de eerste honderd jaar afhangt.

Moge zij de rol haar toebedeeld met ere vervullen, opdat de onafhankelijkheid van talloze andere Staten daardoor gewaarborgd blijve.

642 **TOM POES EN DE TOVERPIJP**

Nu moet je niet denken, dat de avonturen van Tom Poes afgelopen waren, toen hij de Markies van Muizenis al zijn goud had terug bezorgd. Nee, er gebeurde nog veel meer! En dat zal ik je nu ook gaan vertellen.

De volgende morgen zei de Markies van Muizenis: — Ik ben heel tevreden over je, Tom Poes, en ik hoop, dat je een tijdje bij mij wilt blijven logeren! —

— Daar voel ik veel voor, — zei Tom Poes.

— Dat doet me plezier, — vervolgde de Markies. — Je moet weten, dat ik een dochtertje heb, dat graag eens met je zal willen spelen. Ze heet Liezelotje, en ze is werkelijk heel aardig. Kijk, daar komt ze net aan! —

— Wie ben jij? — vroeg Liezelotje aan Tom Poes.

— Dit is Tom Poes, — zei de Markies. Hij is heel flink, en ik zal je later eens vertellen, wat hij allemaal voor me gedaan heeft. Maar gaan jullie nu maar eerst samen de tuin eens in, en laat Tom Poes je mooie, grote zandbak zien. Misschien wil hij ook wel wat met je gaan schommelen .... —

Tom Poes liep achter Liezelotje aan de tuin in, en de Markies ging voldaan op een bank zitten, om naar hen te kijken. Maar hij zat daar nog maar net, toen er een page naar buiten kwam, die een diepe buiging maakte.

— Neem me niet kwalijk, dat ik U stoor, meneer de Markies, — zei hij, — maar zojuist hebben twee schildwachten de dwerg, die de slechte reuzen gemaakt heeft, hier naar binnen gebracht! —

Arubaanse bevolking getuigt van grote waardering voor de freres

Grootse receptie en enorme belangstelling

Alleen de titanenstrijd van Aruba Juniors tegen R.C.A., moet nog geleverd worden binnen het kader van de viering van het 12½ jarig bestaan van de frères-congregatie op Aruba. De overige festiviteiten behoren weer tot het verleden.

Zonder de minste overdrijving mag gezegd worden dat de dagen 1 en 2 Juli een grootse manifestatie zijn geworden van het katholiek jongens onderwijs op Aruba.

Het begon Zaterdag met een algemene kindermis in de St. Franciscus kerk in Oranjestad en verschillende andere parochies. Meer dan duizend jongens vulden de kerk in La Playa en het was een ontroerend gezicht, toen rij na rij zich naar de feest dis des Heren begaven om zich te sterken met het Engelenbrood. Welk een machtige genadegolf moet over Aruba gekomen zijn toen deze duizenden hun Heer ontvingen tot intentie van het katholiek onderwijs. Dit was het grandioze moment waarbij iedere andere vreugde uiting verstilde.

Het goede Arubaanse volk, bad God dat de zaden uitgestrooid door het Bijzonder Onderwijs, hetzij door religieuzen of leken, zullen wassen en rijpen tot volle wasdom. Deze Zaterdagmorgen zal zijn vruchten dragen tot in de komende geslachten.

Na de H. Mis verzamelden zich leerlingen en onderwijzers op het plein voor het oude St. Dominicuscollege om met een speciaal feestlied de directeur en de andere frères van de congregatie te feliciteren met het heugelijke feit. De kinderstemmen klonken in de open lucht wat dun, maar altijd word je je op zo'n ogenblik indachtig, wat een kostbaar bezit in handen wordt gelegd van hen, die de opvoeders zijn. Daarom is zo'n feestviering zo goed, omdat het degenen die zich met de educatie bezig houden, weer eens concentreert op hun hoogst verantwoordelijke taak.

Daarna deden de leerlingen zich te goed aan krentenbollen en een koele dronk van de firma Muyale.

Vervolgens naar het De Veer Theater, waar de directie geheel belangeloos dit pronk juweel van een bioscoopzaal ter beschikking had gesteld. De zaal puilde uit. Daar vierde Walt Disney met *„Melody Times"* zijn triomfen.. Een film die men kan genieten van 8 tot 80 jaar en ouder. Hoogst voldaan keerden de kinderen rond half twaalf naar alle hoeken van Aruba terug. Het was een schone ochtend.

Receptie.

Geheel anders, maar niet minder imposant was de receptie 's avonds op het terrein van de frères. Het oude St. Dominicus College was geheel geillumineerd en bood een sprookjesachtige aanblik. De ster van La Salle stond hoog en verlichtte de gehele omgeving. Het oude gebouw leent zich bij uitstek voor zo'n feestverlichting. Men bouwde goed en schoon in 1911.

Rond acht uur begon het La Salle plein vol te stromen. Op het gestoelte der ere zetelden de heren Kwartsz, Sprockel, Hessling de directeuren van de olie bedrijven.

Horrigan en Merryweather. Het lid van de Raad van Advies, Dr. Eloy Arends, het gehele feestcomité met dr. J. Arends als voorzitter en dan de feestelingen zelf, benevens bijna alle pastoors van het eiland.

De Banda o.l.v. frère Andreas hield de stemming er in. Ongeveer kwart over acht opende de voorzitter de rij der sprekers. Hij gaf een históresch overzicht van de afgelopen 12½ jaar, liet de fenomenale groei zien van het R.K. Bijzonder Onderwijs, wees op het grote belang van de opvoeding, hij poneerde de stelling dat de opvoeding van het kind begint honderd jaar voor zijn geboorte. En hij dankte het gehele corps wat onder leiding van de frères werkt, voor hun toewijding en zorg.

Na hem sprak Jossy Tromp, namens de oud-leerlingen. Het was een korte, maar zeer zorgvuldig gekozen speech. En op het eind gaf hij een hint voor een jaarlijkse reunie voor oud-Dominicanen.

De derde spreker was een der onderwijzers van het St. Dominicuscollege de heer v.d. Hilst, die een prachtig voorgedragen rede hield, waarin ook hij zijn dank uitspraak namens het lekenpersoneel. Namens hen bood hij enige kandelaars aan voor de kapel van de frères. We zouden bijna vergeten dat Dr. Arends namens de bevolking van Aruba een gebrandschilderd raam aanbood met de stichter Jean Baptiste de la Salle als hoofdfiguur. Tevens past hier een woord van dank aan het feestcomité voor de buitengewone generositeit die het mocht ondervinden van de Arubaanse bevolking, zakenwereld en voornaamste bedrijften. Alleen reeds de leerlingen van het Dominicus en Augustinus college brachten een mille bijeen.

Een aangename afwisseling vormden de dansjes van de kabouters,het spel van de padvindsters en het lied van de verkenners. Trouwens de padvinderij toonde zich in haar ware gedaante, n.l.: de dienende taak. Zij vormden afzettingen, ere hagen waar het nodig bleek.

Ook de gezaghebber a.i. de heer Hessling sprak een enkel woord en prees het goede werk der congregatie. De heer Sprockel, lid van het CAB, wees op de prachtige deugden der Arubanen: nl. die van dankbaarheid en waardering en hij wenste de frères nog vele jaren toe.

De heer Valk sprak namens hen, die in de loop der jaren, buiten het onderwijs, zoveel hulp en steun van de zijde van de frères hadden mogen ondervinden.

Tenslotte kreeg de directeur van de frères het woord. Hij dankte alle instanties voor alles, wat hij met de congregatie in deze 12½ jaar had mogen ondervinden. Deze feestviering zou een spoorslag zijn voor de frères en het lekenpersoneel om op de ingeslagen weg voort te gaan, zo mogelijk nòg beter. Hij eindigde met in het Engels ook de bedrijven van de Lago en de Eagle te danken voor de goede samenwerking in de afgelopen jaren.

Daarna kwamen vele honderden ouders hun gelukwensen aanbieden.

Rond tien uur liep het terrein leeg. Alleen de herinnering aan deze avond is gebleven.

Zondagmorgen kwart voor negen trokken frères,ere comité en feest comité, onder klokgelui op van Huize de la Salle naar de kerk, waar een plechtige gezongen H. Mis werd opgedragen. Pastoor Burgemeester droeg de H. Mis op, geassisteerd door Pastoor van de Weerelt als diaken en kapelaan Römer als subdiaken. De frères zongen een prachtig getoonzette meerstemmige Mis en op het eind weer klonk een plechtig Te Deum om God te danken voor de vele genade gaven.

bloemenzee met tientallen bloemstukken en ruikers. Na deze H. Mis verenigden zich de frères, het ere-comité en het feest-comité in de studiezaal van Huize de la Salle om gezamelijk een kopje koffie te drinken.

Om 11 uur werd een aanvang gemaakt met de fameuze baseball-wedstrijd Pepsi Cola versus St. Thomasboys. Het werd een spannende, uiterst sportieve wedstrijd. Vooral de Latijn-Amerikanen genieten van dit spel, dat hun sporthartstocht hoog doet oplaaien.

Nu, van het begin tot eind was de spanning bijna ondragelijk. In de eerste inning was het 1—1. Deze stand werd pas veranderd in de 8ste inning, toen Pepsi Cola uitliep tot 3—1. Maar de Thomas Boys zetten in de 9de inning een weloverwogen tegenoffensief in. Twee man op de bases zonder fout punt. Een man kwam binnen (3—2). Het publiek was bijna niet te houden. Maar daarna zakte het offensief ineen. En met deze stand kwam het einde. Dr. J. Arends reikte de beker uit aan Pepsi Cola en een lange toeterende stoet vormde zich van juichende Pepsi Cola supporters.

Rest ons nog te vermelden, dat de Gezaghebber gisteren een vrije dag aan de leerlingen van de frères scholen gaf. De jeugd zal dit weten te waarderen. Bovendien nam de Gezaghebber een voorstel om in de toekomst een straat op Aruba naar de la Salle te vernoemen in welwillende overweging.

ARUBA AGENDA

APOTHEKEN: De Zondag- en avonddiensten worden deze week waargenomen te **ORANJESTAD** door **Botica del Pueblo**, Nassaustraat, tel. 1253; te **SAN NICOLAS** door **Botica Central**, B. v.d. Veen Zeppenfeldtstr., tel. 5006.

ARUBAANSE COURANT WEDER VERSCHENEN.

Vandaag ontvingen wij de Arubaanse Courant, waarin de Redactie aankondigt,dat men nu een geheel nieuwe organisatie heeft, waardoor het blad beter is geworden. Inderdaad, wij kenden de Arubaanse Courant van vroeger niet terug, het blad ziet er uitstekend verzorgd uit, terwijl ook de inhoud van dit blad voor een ieder prettig te lezen is, een prettige stijl en actueel wat nieuws betreft. Bij dit eerste nummer deelt de redactie mede, dat haar blad tweemaal per week zal verschijnen, iets wat op Aruba door een ieder zal worden toegejuicht.

De medewerking van de handel, door de vele adverenties, is een waarborg dat dit blad op Aruba meer dan andere bladen de belangstelling heeft. Wij wensen de Gebroeders de Wit veel succes toe en wij hopen twee maal per week hun blad op onze redactietafel te vinden.

MARIO ARENDS VERLIEST LUCKY STRIKE PROCEDURE

Heden deed het Hof van Justitie uitspraak in de geruchtmakende Lucky Strike procedure tussen de H.B.U. e.a. contra de N.V.N. Mario Arends te Aruba.

Het vonnis van de eerste rechter in kort geding gewezen werd vernietigd en de vorderingen van de N. V. Mario Arends werden haar ontzegd.

STEUN AAN TBC PATIENTEN.

TBC is een ziekte die overal ter wereld voorkomt en ook op ons Aruba zijn er vele slachtoffers. De meeste mensen hier leven in zulke behoeftige omstandigheden, — door hun ziekte kunnen zij niet werken, dat de actie van de Protestantse Dames Vereniging om oude kleren voor deze TBC patiënten te verzamelen — gesteund moet worden door een ieder op Aruba.

He Comité zal deze kleren verdelen onder de patiënten, alles is welkom ook geldelijke bijdragen en speelgoed.

Wist U dat er ongeveer 100 gezinnen op Aruba zijn, die het vaak aan het allernodigste ontbreekt?

Kijkt U eens in Uw kleerkast er hangt nog wel iets, wat U toch niet meer draagt of toch niet aardig vindt. Hebben Uw kinderen niet wat speelgoed over? U hebt dat in overvloed en U hebt niet te klagen, denkt U dan eens een ogenblik de toestand van deze TBC lijders in, die onder zeer moeilijke omstandigheden leven. Steunt deze actie, Aruba heeft steeds in alle acties de boventoon gevoerd, hier moet thans op Aruba zelf geholpen worden, laat ons dat niet vergeten.

Aan de onderstaande adressen krijgt U alle inlichtingen en kunt U Uw bijdragen doen: en wel de dames Nagel, de Wit (Aruba Boekhandel), Mevrouw Klaver te Santa Cruz, Zuster Harmsen te San Nicolaas en Mrs. Montfrans op de Lago. Aruba begrijpt Uw taak!

HOUT HAD GROTERE ACTIE RADIUS.

Op het terrein van de mijnmaatschappij kregen twee arbeiders, H en A ruzie met elkaar. Het liep op een partijtje uit, waarbij H een zakmes greep om effectief in het offensief over te gaan. Hierop grep A een stuk hout als niet minder effectief afweermiddel. Enfin, een stuk hout heeft een grotere actie radius dan een zakmes en nu ligt H in het ziekenhuis. Tegen A werd procesverbaal opgemaakt.

En voor West-End kregen twee mannen na het aanschouwen van de Superman twist. De politie werd gealarmeerd, doch een van de mannen was verdwenen. Toen een agent de orde regelde, viel plotseling een der vechtersbazen de agent aan, een tweede agent snelde ter hulp om de man in bedwang te houden. Hij zal er wel meer van horen, want dat wordt in ons strafrecht genoemd het plegen van wederspannigheid.

Nederlandse zeesleepvaart levert schitterende prestatie

'Atlantis' redt 'Patao'

Zaterdagmiddag om twee uur was Kapitein van de Oever gereed met het in orde brengen van zijn sleep bestaande uit de s.s. Atlantis de sleepboot „Bombay" en het uitgebrande wrak de s.s. Polycarp. Op het moment dat er koers gezet zou worden naar Europa ving de eerste stuurman het noodbericht op dat de Amerikaanse zeesleepboot „PATAO" met drie grote lichters op sleeptouw met bestemming Trinidad wegens machineschade op drift geraakt was ongeveer 140 NNW van Aruba en dringend om assistentie verzocht. De Atlantis wisselde onmiddellijk enige telegrammen met de PATAO, waarvan de eigenaren zijn de Bethlehem Steel Corp., met de agenten van de Atlantis E. & G. Martijn n.l. S.E.L. Maduro & Sons Inc. en de agenten van de Atlantis E. & G. Martijn (Aruba) Ltd. Na enige tijd ontving de Atlantis het verzoek ter assistentie naar de Patao uit te varen. Om aan dit verzoek te voldoen moest de Atlantis eerst het wrak van de s.s. Polycarp, 3.500 ton laadvermogen metend, in de Paardenbaai te Oranjestad binnenslepen. Dit is onder toezicht van de Havenmeester de heer J. W. Goslinga en met steun van de sleepboot Bombay in enkele uren vlot gelukt. Om 8 uur was de Atlantis weer klaar om ter assistentie uit te varen en stoomde op volle kracht naar de opgegeven positie onder zeer slechte weersomstandigheden.

Met de Patao werd steeds radiotelegrafisch contact onderhouden. Binnen de werkingssfeer van de richtingszoeker aangekomen bleek dat de positie van de Patao ongeveer 40 mijl afweek van de juiste positie, zodat het eerst Zondagavond werd voordat de in nood verkerende sleep bereikt werd.

De matrozen Sloot, Visser en Da Back van de Atlantis hebben gedurende het laatste stuk voor de Patao in zicht kwam op het slingerende schip in de mast omheurten op de uitkijk gestaan. Matroos Sloot kreeg eindelijk Zondagavond om 8 uur de Patao in zicht en verdiende hiermede de door den kapitein uitgeloofde Cfl. 25.— voor diegene die de Patao het eerst in zicht zou krijgen. Een luid hoera ging op.

Onder zeer moeilijke omstandigheden en bij hoge zee, de Oostpassaat stond 7 door, werd getracht een lijn op de Patao over te krijgen. Om ongeveer 10 uur voer de Atlantis zo dicht onder lij van de Patao door dat het gelukte een dunne lijn over te gooien en werd binnen een uur de ontsloten ankerketting van de Patao op de zware sleeptros van de Atlantis vastgemaakt en deze sleeptros tot behoorlijke lengte uitgevierd. Hierna zette de Atlantis met haar kostbare vracht en met een snelheid van 5 mijl per uur koers naar Oranjestad. Maandagavond om 8 uur werd de rede van Oranjestad bereikt en de sleep van een lengte van ongeveer 2 km. tot daglicht gaande gehouden.

De spanning van de laatste dagen steeg nog eenmaal ten top toen midden in de nacht nadat de Atlantis, die als een kerstboom verlicht was ten teken van een gevaarlijke sleep, een naderend schip gedurende meer dan een kwartier radiografisch tekens gaf van zijn positie en het gevaar van de sleep. Zelfs het gebruik van een grote schijnwerper mocht niet helpen om de aandacht te trekken van de steeds nader bijkomende vrachtboot die van de Moor McCormack Line bleek te zijn en op een gegeven moment dwars tussen de Patao en de eerste lichter doorvoer. De Kapitein van de Atlantis wist onmiddellijk de Atlantis te stoppen waardoor de rest van de sleep nog doorvoer en de sleeplijn in een bocht kwam te hangen waarover de vrachtboot rustig heen voer en terug seinde: „Verry sorry — we did not see you in time". U kunt zich de situatie aan boord van de schepen wel indenken. Tegen de ochtend werd met de sleep opgestoomd naar de haven van Oranjestad. Het binnendringen bleek echter onmogelijk te zijn daar op de lichters geen runners waren. De zeer zware sleeptrossen en kettingen konden niet worden opgekort om de lichters stuk voor stuk met de sleepboot Bombay de haven binnen te brengen. Deze lichters bleken thans een afmeting te hebben van 270 x 50 x 15 voet.

Na overleg met de inmiddels per loodsboot uitgevaren Havenmeester en de kapitein van de Patao werd besloten de sleep voor anker te leggen buiten de Eagle Pier in open zee. Om 2 uur 's middags lagen de lichters ten anker en werd de Patao voor reparatie van haar machine schade door de Atlantis veilig de haven van Oranjestad binnengesleept.

Het is aan het snelle ingrijpen van de bemanning va de Atlantis te danken geweest dat de Patao en haar drie lichters zo vlug assistentie konden krijgen waardoor erger is voorkomen.

De bemanning van de Atlantis die prachtisch 72 uur in touw was geweest,ging hierna trr kooi vermoeid maar voldaan van hun onverwachtse onderneming, waarbij allen de roem van de Nederlandse zeesleepvaart weer hoog hielden.

Woensdagmorgen heeft men opnieuw de Polycarp vastgemaakt om Donderdag of Vrijdag voor een reis van ongeveer 30 dagen over de Oceaan naar Europa te vertrekken.

De mannetjesputten van Rotterdam

's-Gravenhage. — De heer H. J. Roubos is benoemd tot ridder vierde klasse in de Militaire Willemsorde. Hij heeft in de bezetting tekeningen van vijandelijke verdedigingswerken naar Zwitserland gesmokkeld. Na zijn gevangenneming ontkwam hij door een Duitser neer te slaan. Met gevaar voor eigen leven heeft hij opdrachten van de Britse marine uitgevoerd.

Onder zijn leiding werden in de Rotterdamse havens 56.000 ton vijandelijke scheepsruimte met magnetische mijnen tot zinken gebracht en voorts twee koopvaardijschepen van ieder 10.000 ton, waarbij hij gebruik maakte van een roeiboot der Kriegsmarine. Hij deed een tiental lichters zinken en een met duikbootonderdelen geladen schip geheel alleen tot zinken gebracht tijdens een uitgebreide razzia in Rotterdam. Hij bracht ook de „Westerdam" tot zinken, die door de Duitsers gedeeltelijk met beton was volgestort om te dienen als blokkadeschip in de Nieuwe Waterweg. Tenslotte heeft hij de grote blok Titan tot zinken gebracht.

HET ZIT 'M IN DE HOLLANDSE NIEUWE

's-Gravenhage. — „Nu kan ik begrijpen, waarom de Hollanders er zo goed uitzien," zeide vanmorgen veldmaarschalk Montgomery, toen hij een bezoek bracht aan de rederij en haringhandel „De Unie" te Scheveningen en daar zag hoe een paar Scheveningers op vakkundige wijze een nieuwe haring door het keelgat lieten glijden.

DIJK STEEKT HOOFD BOVEN WATER

Emmeloord. — Deze week zal het eerste stuk dijk van de Zuidoost-Polder, dat achter Kampen ligt, boven water komen. De naam van dit stuk zal Vosseweerd worden. De slechte weersgesteldheid van de laatste week heeft het werk enigszins vertraagd.

VAN GOOR'S SPAANS WOORDENBOEK.

De kleine van Goor's woordenboeken hebben in de practijk hun groot nut wel bewezen, immers, deze boekjes geven alles wat de gebruiker wenst te weten. Het formaat is handig en dus gemakkelijk mee te dragen. Geen enkel woord dat men in het alledaags spraakgebruik tegenkomt, of deze kleine handige woordentolk geeft er het antwoord op.

De druk is prettig, een goed lettertype maakt het opzoeken van het gevraagde woord gemakkelijk en het is geen wonder dat men reeds een vijfde druk ziet verschijnen van het Spaans woordenboekje. Het boekwerkje is tweetalig, n.l. Spaans-Nederlands en Nederlands-Spaans, hetgeen voor de gebruiker een attractiviteit betekent. Wij twijfelen er niet aan of dit klein woordenwonder zal in het succes delen van al zijn voorgangers.

Een stevig linnen kaftje met gouden titel op plat garandeert dit boekje een lange levensduur, gemakkelijk hanteerbaar op reis zouden wij deze betrouwbare tolk toch niet gaarne willen missen.

AGENDA

WEST-END: „The lone wolf in London" 19 uur; „Superman" 21 uur.

CINELANDIA: „Backfire" 19 en 21 uur.

ROXY: „Naughfy Nineties" 19 en 21 uur.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Jutte, Markstraat 1, tel. 1836.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Excelsior, Herenstraat 4, tel. 2004 en Botica Central, Bredestr. 45 (O.), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 15: dagelijks van 07.00 — 24.00.

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 07.00 — 19.00

CHOBOLOBO: dining and dancing, 17.00 uur.

CUROM.

Dinsdag: „Wat de handel U biedt"; 18.30 Kinderuitzending; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Caribean carnaval; 20 Nieuws; 20.15 Operettemuziek; 20.30 De heer W. Meyer met „Grepen uit de Geschiedenis"; 20.45 Het Orkest zonder Naam; 21.30 Actuele causerie; 21.35 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.18 Brieven van Luisteraars; 19.30 Metropole orkest; 20.00 Nieuws; 20.06 Causerie door de heer H. de Wit 20.20 Holland Festival 1950; 20.50 Persoverzicht; 20.59 Gram. muz. 21.10 Actualiteiten; 21.18 Avondwijding; 21.21 Nieuws en sluiting.

AVROS (19 meter).

Dinsdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Omroep-advertenties; 18.00 R.A.O. uitzending; 18.40 Nieuws; 19.01 Mondharmonica Virtuoos; 19.30 Sociaal Instituut; 20.00 Advertenties; 20.15 Het Eerste Surinaamse Conservatorium; 20.30 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23 — 7.30 uur M. v.d. Water, tel. 2000.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Burg, Koninginnelaan 9, tel. 2272.

Materialen Afdeling: M. Segaar, J.D., Troepiaalweg 18, tel. 4327.

C.S.M.

Rederij: A. E. Stam, tel. 2950.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur kantoor, tel. 2458—2551; 23 — 8 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2174.

Dok Afdeling: J. P. Marcussen, tel. 2420.

Bioscoop: „Davy Crockett, — Indian Scout" Toegang boven 16 jaar.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Directeur van Openbare Werken zal op Dinsdag 18 Juli 1950 des voormiddags te 11 uur ten kantore van D.O.W. Parera in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 120: Het bouwen van een uitbreiding van de openbare school te Djanora Martha op Curaçao met 6 klassen c.a.

Bestek en tekeningen zijn van Vrijdag 7 Juli af te verkrijgen aan het kantoor D.O.W. Parera tegen betaling van f. 10,— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 9,— per stel.

Di Directeur van Openbare Werken,
G. SCHOORL.

Ons feuilleton

Mysterie B-29

„Wat wil je gebruiken?" vroeg Jimmy temerig.

„Wat een kerel is toch een vriend, die zo terstond de symptomen van versmachting weet te zien," zuchtte Freddie aangedaan. „Een beetje van dat giftige vocht in jouw glas daar, zal al veel doen, vriend James".

„Verzadig dit menselijk vloeiblok," zei Jimmy tegen de ober en wees ook op zijn eigen glas. „Nog maar eens hetzelfde."

„Maar toch altijd nog verticaal; tot de derde fles, vadertje." protesteerde Freddie beledigd. „Maar van waar deze feestelijke gewaden?"

Hij raakte Jimmy's jacket aan en keek zijn vriend nieuwsgierig aan.

„Uitvoering," antwoordde Jimmy lakoniek.

„Wat uitvoering?" vroeg Freddie.

„Schouwburg, uil," was het beleefde antwoord. „Trek, om met ons mee te gaan?"

„Wie is „ons"?" vroeg Freddie met merkbare trek aan zijn glas slurpend.

„Leslie, Marcus en Erb."

Zij dronken in stilte. Freddie zuchtte van voldoening.

„Ze moeten nu wel gauw hier zijn", zei Jimmy, naar de klok kijkend.

„Wat denk je van een tweede? Neen? Nou, goed dan," zei Freddie. „In welke schouwburg zul je de eer hebben, van het hertogelijk gehoor deel uit te maken?"

„Court Royal, een mysteriespel, geloof ik."

Een beetje later gaven beide vrienden elkaar de hand.

Vlug liep Freddie Leicester de trap op voor sir Marcus Loseley's huis en klopte, twee keer, luid op de deur.

Vrolijk neuriënd wachtte hij, totdat de waardige Fenton in de deuropening verscheen.

„Goede avond, mijnheer Leicester" zei de butler eerbiedig. „Sir Marcus en mejuffrouw Leslie zijn uit. Ik geloof dat zij naar een schouwburg zijn gegaan met mijnheer Craven.

„Dat is in orde, vadertje," antwoordde Freddie. „Ik meen echter, dat ik een paar avonden geleden mijn sigarettenkoker heb laten liggen. Heb je er bezwaar tegen, wanneer ik even naar Marky's kamer loop?"

„Helemaal niet, mijnheer," antwoordde Fenton, die even terzijde ging staan om Freddie door te laten en de deur toen achter hem sloot. „Ik wil hem ook zelf wel even voor u halen."

„Wel nee, doe je nou al die moeite niet, oudje," zei Freddie vrolijk „veel te veel trappen; dat is niet goed voor oude lui, zoals jij, weet je."

En speels gaf hij de oude butler een stootje in zijn ribben.

„Och, zoveel moeite is dat niet, mijnheer", zei Fenton beleefd, maar hield toen zijn mond maar, want hij praatte tegen de lucht.

Freddie, nog steeds neuriënd, rende de trap op met drie treden tegelijk.

Fenton keek hem hoofdschuddend na. Mijnheer Leicester was altijd een eigenaardige jongeman geweest overpeinsde hij. Als sir Marcus in de stad was, kwam Freddie hem wel vaak opzoeken en kon zich geheel vrij door het huis bewegen. Meer dan eens had Fenton, gedurende een van Freddie's visites aan diens verstand getwijfeld.

Fenton trippelde kalmpjes naar zijn verblijf en zijn provisiekast. Want het was een koude avond en een klein teugje whisky — een heel klein teugje..

Boven stond Freddie op de drempel van sir Marcus Loseley's studeervertrek en staarde verslagen naar het chaotisch toneel dat zich in het heldere electrische licht voor hem ontrolde.

Waar hij ook keek: overal de ontzettendste warboel.

Stoelen, een bureau en een tafel stonden het onderstboven in verschillende delen van de kamer. Het behangselpapier was in strookjes van de muur afgetrokken, schilderijen waren verhangen, laden uitgetrokken en leeggemaakt. Alles was onbeschrijfelijk toegetakeld — en op de grond een verzameling van wapens, trofeeën, boeken en honderd dingen meer, die in de grootste verwarring door elkander lagen.

Instinctmatig liep Freddie naar de omgegooide stoel toe, waarop hij een paar avonden tevoren had gezeten en bukte om zijn sigarettenkoker op te rapen, die gevallen was.

Daar staande, kon hij zien, dat de safe van de baronet in het paneel boven de haardplaat open was. Mooi verpakte pakketjes waardepapieren lagen er onaangeroerd, een paar banknoten en een hoop zilver, twee of drie kleinodiën, een stapel documenten en toch.. de tiara, waarvan hij wist dat ze daar bewaard werd, die was weg.

Daar verklaarde alles. De warboel in de kamer kon wel een handigheidje zijn, om de aandacht af te leiden.

Gedachteloos stak hij een sigaret op, bleef staan en keek om zich heen.

Een lichte tocht deed hem zich omwenden en toen hij het raam zag openstaan, liep hij de kamer door en sloot het. Blijkbaar was dit de weg, waarlangs de dieven binnengekomen waren. Een ogenblik bleef hij ervoor staan kijken naar Eaton Place en trok, peinzend nu, aan zijn sigaret.

Na de kamer nog eens onderzoekend te hebben afgekeken, streek hij zijn vingers door zijn haren en met een ietwat verbouzich om, met de bedoeling Fenwereerd glimlachje keerde hij ton te gaan waarschuwen.

Het was niet nodig. Fenton, die wel een beetje nieuwsgierig was naar de reden, waarom Freddie maar niet verscheen, kwam al de trap op.

Hij stond in de deuropening met een beleefde, vragende blik. Maar die beleefde belangstelling maakte plotseling plaats voor ijzige schrik.

Haastig stapte hij het vertrek binnen en keek wanhopig rond naar de onbegrijpelijke warboel.

„Is er gestolen, mijnheer?" jammerde hij en wrong zijn handen.

„Leuk, dat je dat vraagt," mompelde Freddie, „om je de waarheid te zeggen, was die veronderstelling ook al bij mij opgekomen. En.. en.. ja, er is gestolen."

„Maar wat moeten we doen, mijnheer?" jammerde de doodsbenauwde butler, wiens ogen telkens wat anders zagen, dat overhoop lag en daardoor bij iedere nieuwe ontdekking ook groter werden. „Wat moeten we dan toch doen? Wat zal mijnheer Marcus wel zeggen?"

Fenton stond op het punt in tranen uit te barsten en, zenuwachtig rondlopend, trachtte hij de omvang van de ramp maar zo goed mogelijk in zich op te nemen.

„Sir Marcus," zei Freddie peinzend, „zal wel een heleboel zeggen, mijn beste butler, en het grootste gedeelte daarvan zal wel niet erg geschikt zijn voor jou gecultiveerde oren. Maar als je nu eens, met veronachtzaming van wat komen gaat, een paar eeuwen aan de microfoon ging hangen en wat lawaai maakte, om een paar van die kerels in het blauw te krijgen?"

„Mijnheer?" vroeg Fenton ontsteld. Mijnheer Leicester sprak altijd op zo'n zonderlinge manier. Alles was op slot van zaken lastig — een eigenaardige jonge mijnheer — wat moest hij doen?